

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte

Dela Reuniune.

Comitetul Reuniunii Economice, în ședința sa dela 3 Dec. n. a hotărât între altele, ca la primăvară să împartă între membrii Reuniunii alt rînd de altoi (vr'o 2000), apoi să procure sămînță de trifoiu și luferă trecută prin curățirea oficială la Cluj, și a o împărți membrilor cât se poate de ieftin. Să procure soiuri noue de nutrețuri și de cânepă, apoi ouă de găluște nobile și să le împartă între membri.

Dar totodată face prin aceasta cunoscut, că pe viitor va împărți de aceste ușurări numai pe aceia, cari se vor fi înscris deja membri la Reuniune la începutul anului. Cei cari vin numai când ved altoile sau sămînțele aci, nu vor mai fi împărțiți.

Deci cei-ce voiesc a avea parte de foloasele Reuniunii Economice, să grăbească a se înscrie încă de pe acum de membri și a spune ce ar dori să aibă dela Reuniune în decursul anului!

Indemnuri cumiți!

Ministerul r. ung. de agricultură are un trimis al său (atașat) în Washington (America), unde studiază felul de lucrare al vestiților americani, cu scop ca cele văzute acolo, să le poată recomanda spre încercare și acasă în patria noastră. E dl Alois Paickert, și d-sa scrie de curînd în foile din Pesta un articol despre ce vede că fac Americanii de zboară așa repede spre înflorire în toate! El zice și dă următoarele sfaturi locuitorilor țerii noastre, sfaturi asupra cărora atragem luarea aminte a oamenilor nostri, cari voiesc să cugete mai bine asupra lucrurilor, și dela cugetare să treacă și la probare.

Iată ce zice dl Paickert între altele:

Biruința în lume e azi a aceluia, care îndrăznește, lucrează și folosește fiecare privilegiu ce i-să îmbie, pentru-că voește să învingă! Să ne cinstim moșii-strămoșii, să le sêrbăm biruințele, dar' în întâia linie să lucrăm, pentru noi și pentru națiunea noastră.

Țara noastră (Ungaria cu Transilvani și Bănatul) are o atare poziție și climă, și bogățiile ei naturale sunt așa de mari, că nu numai poporațiunea de acum, dar' și o poporațiune de două-ori, ba de trei ori așa numeroasă, poate încă să-și găsească aci adăpost fericit. (Același lucru care l'am zis noi de atâtea ori în foaia asta: cu toate că oamenii se înmulțesc, prin știință, economică, pot încă trăi și mai fericiți ca părinții lor, cari aveau de 2-ori atîta loc!).

Se nu cădem în desnădejde nici odată. Dacă ceva nu ne-a isbutit azi, ne va isbuti mâine, și dacă de 10 ori nu ne-a reușit, ne va reuși a 11-a oară! Să nu ne trimbițăm toate slăbiciunile (înțelept cuvînt! Red.), ci numai aceea de ce putem fi mândri, și câte de acestea avem! Să ne cunoaștem pe noi înșine, să ne cunoaștem puterile și bogăția. Căci suntem tari și bogați. Dar' să ne folosim această putere și bogăție. Să întreprindem!, să încercăm! Să căutăm și să găsim terene noue de lucrare, să căutăm și să găsim piețe noue și mai bune pentru roadele noastre. Vinul nostru, grăul nostru, poamele, caii, mașinile electrice și o miie de alte produse ale noastre, vor fi totdeauna căutate în străinătate! Să producem mai mult și mai bun, și să valorăm ce am produs! Căci nu e destul să produci numai roade multe, ci de lipsă e și aceea, ca cumpărătorii să fie bine serviți, — atunci și venitul nostru va fi mai mare și mai sigur. Nimic nu strică viitorului mai mult ca aceea, când îl tragi pe sfoară pe cumpărător! (Ca d. e. unii de-ai nostri din părțile Șebesului, a Vințului, cari dacă au văzut că li-să caută tare vinul i-au înșelat în ani de-a rîndul pe cumpărători, punându-le,

după plecarea acelor, apă în buțile cu must, ear' mustul cel bun și bine plătit, l'au slobozit prin câte-o gaură făcută sub cerc, și l-au sêrăcit pe cumpărător. Azi puțini cumpărători să mai abat pe la vestitele vinuri, ear' special în anul de față în comune întregi abia a vîndut 1 din 20, vinul seu!)

Să întreprindem lucruri noue, dar' să fim conservativi în întreprinderile noastre. Cei mai îndrăzneți întreprinzători din America, cum sunt Morgau, Carnegie, Rockefeller, nu să apucă de nimic până nu s'au încredințat, că și după calculul cel mai conservativ, isbânda întreprinderii e sigură. Să nu creadă cineva că doar cu suflcata să ajunge la țintă; cele mai uriașe averi aci (în America) au crescut pe temeiul sigur al calculării reci înainte. Isbânda lor în aceea a stat, că întreprinzătorii au văzut și au mișcat aceea, ce alții nu văzuseră și lăpdaseră!

Suntem (în această țeară) popor încă mic. Dar' n'are a zice. Ce a fost Hellasul, Roma, Anglia? De-o vreme încoace și noi înaintăm repede. Să ne uităm nițel peste mișcarea exportului (trimiterii de mărfuri în afară din țară).

Ungaria a exportat:

In 1897	în preț de	1081	milioane	cor.
« 1898	«	«	1103	«
« 1899	«	«	1200	«
« 1900	«	«	1327	«

Care va să zică, străinătatea ne-a plătit noue-pentru ce noi trimitem din țară în afară, în fiecare an cu aproape 100.000 cor. mai mult ca în anul de nainte.

Această sporire îmbucurătoare a exportului țerii arată așadar și aceea, că an de an ne curg tot mai mulți bani din afară în țară. Ungaria deci să îmbogățește și pe calea aceasta. Dar' să nu ne mulțumim numai cu aceste cifre încuragiatoare a statistice, — să ne uităm în jur de noi în țară, că oare fericit e fiecare om în ea? Și acolo unde vedem sêrăcia, să ne silim a porni pe căi noue producția de

roade. Să întreprindem, și să facem să se înflorească și acele părți ale țării, unde până acum oamenilor nu li-s'a prea ajuns și de carne. Trebuie numai căutate *isvoare noue de venit*, și stăruim cu hotărîre în jurul unui plan bun ce ne-am făcut odată.

(Va urma)

ȘTIRI POLITICE

Incoronarea Regelui Angliei.

Regele Eduard al Angliei se va încorona în curînd cu pompă mare. El a urcat tronul la moartea mamei sale și a luat în mână frânele țării, dar' încoronarea s'erbătorească a întîrziat până acum, căci trebuie mari pregătiri pentru ea. O foaie engleză publică acum amănuntele cum se va face încoronarea. Sunt interesante și sunt următoarele:

În dimineața încoronării se umple cu uleu vasul de aur care se folosește la ungere și care are forma unui vultur cu aripile desfăcute și pliscul deschis, îl pun apoi pe unul dintre altarele din Vestminster-Abbey.

Lângă vas stă o lingură care e din veacul al XII. (veche deci peste 1300 ani) și a cărei coadă e decorată cu patru mărgelute.

După-ce regele a jurat pe constituție, arhiepiscopul de Canterbury ia vasul și regele, dus de marele măestru de ceremonii, merge la altarul principal; sabia imperiului în acest timp mereu

e purtată înaintea regelui. La altar regele desbracă mantaua purpurie și se așază pe scaunul sfântului Eduard. Patru cavaleri ai ordului Jaretieri țin baldachin deasupra regelui, ear' decanul din Vestminster-Abbey, care servește pe primatele, toarnă uleu din vas în lingură și asta o predă primatului care unge fruntea, pieptul, cotul și încheietura regelui. Ungerea o introduce primatele cu următoarele cuvinte: «Te ung cu uleu sfânt, după-cum regii, preoții și profetii au fost unși». După aceasta îl îmbracă pe regele cu hainele oficioase cari îți reamintesc mai mult ornatele preoțești; pe picioare îi pun pinteni regești, îi predau sabia imperială, o cruce și mărul țării; unul dintre oficianții erarului îi trage pe deget inelul regesc, care e o verigă simplă de aur, cu un rubin mare, în care e gravată crucea sfântului George. Aceasta înseamnă că regele va rămânea credincios credinței și va apăra religiunea. Pe rînd predau apoi regelui celelalte insignii ale puterii lui: sceptrul și un bîț, pe când primatele face atent pe regele că chemarea lui e: *pe cei îngâmfăți a-i umili, ear' pe cei apăsați a-i ridica*. Coroana numai după aceasta o pun pe capul regelui, care se întoarce la tron în care îl ridică. Herolzii anunță apoi că încoronarea s'a întîmplat, bucurii și în biserică se servește Te-Deumul.

Și chiar pe lângă mine
Să salte pe cărare,
Isvorul vecinic vesel
Cu vecinica-i cântare.
Și cântecul lui vesel
Să-l tot ascult mereu,
Ș'apoi să laud tainic
Pe bunul Dumnezeu.

Mi-e dor să stau pe gânduri
La margine de rîu,
Și despre lumea asta,
Nimic să nu mai știu.
Și gândurile mele
Departate să pîtrundă,
Cînd sare apa 'n cercuri
Legînd undă de undă.
Să uit amarul vieții,
Ce port în pieptul meu,
Ș'apoi să laud tainic
Pe bunul Dumnezeu.

F O I Ț Ă

Mi-e dor...

Mi-e dor pe muschiul moale
Sub brazi umbroși să șed,
Paiangenit în zare
Sătuțul meu să-l vîd;
S'ascult doina de jale
Și cînt de ciocârlie,
Glasuri s'aud de clopot
Cînd toacă 'n liturgie.
Ș'atunci de pietate
Pîtruns tot gîndul meu,
Să preamăresc în taină
Pe bunul Dumnezeu.

Mi-e dor în iarbă verde,
Și moale mătăsoasă
Să șed, s'aud departe
Cosăși bătînd pe coasă.

Nutrețuri bogate, nutrețuri s'erace.

Animalele trebuie hrănite cât mai bine, pentru-ca să poată munci, să pună carne și grăsime, lapte etc. și să aibă preț.

Nutrețurile, precum se știe nu sunt deopotrivă de bune și hrănitoare. Se deosebesc mai cu samă următoarele 3 soiuri: 1. *nutrețuri bogate*; 2. *nutrețuri bune*, și 3. *nutrețuri s'erace*.

Nutrețuri bogate sunt: grăunțele de orz, ovės și cucuruz, cum și făina din aceste grăunțe; de asemenea turta ce rămîne cu prilejul stoarcerii uleiului de in, de bostani și de cânepă. Aceste nutrețuri, fiind bogate în materii hrănitoare, se dau în porții mai mici.

Nutrețuri bune sunt: fînul de livadă, de mazărice, trifoiu, lucernă ș. a. Aceste nutrețuri sunt bune și țin și ele animalele în stare bună; numai cât trebuie date în măsură de a se sătura deplin.

Nutrețuri s'erace sunt: paele spi-coaselor și anume paele de grâu, orz și ovės, cum și cocenii de cucuruz.

Dacă vitele s'ar ținea numai cu acest soi de nutreț, dîndu-li-se ori-cît de mult, totuși bine nu le-ar merge.

La nutrirea animalelor trebuie să se țină samă, nu numai de bunătatea nutrețurilor, ci și de înlesnirea cu care ele se pot mistui. Cu cât un nutreț oare-care este mai ușor de mistuit, cu atît animalul trage mai mult folos din el.

Mi-e dor la holda verde
Se ies în preumblare,
Cînd glas doios de tulnic
Rîsună 'n depărtare.
Să număr pitpalacul
Cînd pleacă holda 'n val,
Și spice după spice
Aleargă 'n sus pe deal.
Atunci o romoniță,
Să-mi spună dorul meu,
Ș'apoi să laud tainic
Pe bunul Dumnezeu.

(„Drapelul”)

M. Cioban.

Imprumutul.

— Din viața țărănească —

— George al văduvei!
— Marin Iordăchescu!

La chemarea aprodului judecătoriei
de pace ** doi oameni rîsbind prin

Paele sunt mai greu de mistuit decât fânul, și acesta mai greu de mistuit decât grăunțele.

Fânul cosit în floare este mai ușor de mistuit decât cel cosit într'un târziu, când florile s'au scuturat.

Fânul prea păios, tăindu-se cu mașina, se mistue mai ușor decât dându-se întreg, și astfel animalul profită mai mult din el. De asemenea mai bine profită animalele și din paie, dacă aceste se măruntesc și apoi se amestecă cu napi mărunțiți și ei sau cu alte plante rădăcinoase, ori cu fân tocat.

Și apoi, cine nu știe, că și făina se leagă mai bine decât grăunțele? Aceste uneori ies întregi din stomacul animalului; ear' cu chipul acesta animalul nu trage nici un folos din grăunțe și stăpânul sigur se păgubește.

Unele animale mistue mai ușor un fel de nutrețuri, altele alt fel. Boii, bivoli, vacile, bivolițele și oile mistue mai cu înlesnire paiele, decât, s. p., caii, cari în același timp mistue mai ușor luțerna și trifoiul.

Mistuirea mai bună sau mai slabă atârnă și dela vârsta animalelor. Animalele în vârsta cea mai fragedă trăesc numai cu lapte. Mai târziu stomacul (rinza) se întărește și devine în stare a mistui și iarbă, grăunțe, tărîțe, făină, otavă, fân, napi ș. a. În floarea vieții animalele mistue mai bine decât mai târziu, spre bătrânețe, când li-se slăbesc și dinții și stomacul.

Intr'o economie înțeleaptă trebuie

negreșit să se țină samă de toate cele amintite aici; trăgând astfel folos mai mare chiar și din nutrețurile slabe cari, măruntite și amestecate cu alte nutrețuri mai bune, pot să aducă un serviciu însemnat în economie.

Dela brazdă.

INGRIJIREA VITELOR

Modul de sporire al vitelor.

(Urmare).

Inmulțirea sau sporirea animalelor domestice se face deci mai cu samă în două feluri. Anume: 1. prin *selecțiune* sau *alegere*, împărechind un taur și o vacă sură, sau un taur și o vacă roșie, ori apoi un taur negru cu o vacă neagră, etc., adică animale din aceeași rasă, și cu chipul acesta stăruind pentru păstrarea rasei cutare, fără de-a avea în vedere un profit oare-care. Singur această țintă însă numai puțini o urmăresc. Cei mai mulți, și îndeosebi micii plugari, prin așa numita selecțiune a vitelor, ar trebui să stăruie a ajunge la cel mai mare profit dela animale. Spre acest sfârșit, plugarii din alte țeri aleg de prăsilă animale *lăptoase, cărnoase*, etc., pentru a prăsi soiuri tot mai bune și mai de preț. Și așa ar trebui să facă și plugarii noștri.

Când cu alegerea vitelor de prăsilă trebuie să se țină samă de *vârsta*, de *mărimea* și *sănătatea* lor, totodată grijindu-le cât mai bine.

Animalele alese de prăsilă nu tre-

bue să fie nici prea tinere, nici prea bătrâne, ci în puterea vieții. Cu cele prea tinere trebuie mult cheltuit până la timpul împreunării; ear' cele prea bătrâne dau viței slabi, cari rar ajung cu părinții lor.

Ori-cât de bun ar fi soiul unor animale de prăsilă, dacă ele nu sunt și sănătoase, dejaba e truda noastră; pentru-că multe boale trec dela părinți la fii.

De mare însemnătate este și împregiurarea, ca animalele de împreunat să aibă aceeași mărime, sau, cel puțin, să nu fie mare deosebire între ele, adică între taur și vacă. Nu arare-ori, dintr'o împărechire de animale prea deosebite în privința mărimei, se formează viței urțiți.

2. Al doilea mod de sporire al animalelor se face prin așa numita *încrușișare*, sau *corcire*, împărechindu-se, s. p., un taur de rasa roșie cu o vacă sură sau albă. Animalele prășite prin încrușișare le numim corcitură, și ele sunt animale cu sânge amestecat. Prin încrușișare rasele de vite se îmbunătățesc foarte mult.

Incrușișarea se face dacă voim să schimbăm rasa vitelor noastre cu o altă rasă mai bună și când voim să prășim vite bine căutate în comerț (negot).

Pentru schimbarea rasei vitelor, încrușișarea este calea cea mai potrivită. Ea ne scapă de perderi și cheltueli mari, la cari se expun toți cei-ce fac

mulțimea care stătea la ușe, pătrunseră în camera de chibzuire. George era slab, gălbejit și mirosia a țuică; Marin era scurt, gros, roșu la față și cu o înfățișare smerită de cotoiu călugărit, uitându-se pe furiș cu ochii lacomi.

— Voiți să vă autentic actul ăsta de împrumut? zise judecătorul.

— Da, răspunseră amândoi oamenii.

— Ai primit banii? întrebă judecătorul pe George.

— Am primit, răspuse dînsul uitându-se la Marin.

— D-ta i-ai numărat banii?

— Da, răspuse Marin cu siguranță.

— Șase sute de lei?

— Da, șase sute de lei.

— Bine! să veniți mâne să luați actul.

Și amândoi eșiră, ploconindu-se.

In urma lor intrară alții.

Pe drum George zise lui Marin: — Acuma să-mi dai banii. Mâne e zi de țîrg, aș merge să-mi cumpăr boii și carul.

— Nici vorbă. Vrei un pol?

Și George întinse mâna luând hârtia dela Marin.

— Ține minte cât mi-ai dat, zise George.

— Un pol.

Ajunseră în fața crășmei.

— Hai să faci cinste, că ai luat banii, zise Marin.

— Hai!

Intrară. Incepură cu țuică fiartă și isprăviră cu vin. George eși din crășmă pe înoptate umblând pe două cărări. Era beat mort. Marin eși în urma lui și trecând prin grădină ajunse acasă, vecin cu George. Aci se așeza în dosul porții și aștepta să treacă George, care venia încet pe drum sughițind și

vorbînd singur. O bucurie drăcească îl cuprinse și șopti: o să meargă bine! Semne bune! Apoi intră în casă.

Nici vorbă că George nu s'a mai dus a doua zi la țîrg, dar tehiu de cap pe la prânz se duse la Marin. Nevasta acestuia îi eși în prag.

— Sărut mâna, nașe, zise George.

— Noroc, fine.

— Dar unde-i nașu?

— S'a dus la pădure.

— Vine de grabă?

— Acușica.

Și George plecă la crășmă. Mai avea doi franci în chimir. Voia să-și mai treacă omul vremea până va veni Marin dela pădure.

Ceru o jumătate litru de țuică și bea făurindu-și fel și fel de planuri când va avea boii și carul.

Cu jumătate, cu jumătate, beuse

încercări dintr'odată cu rase străine, adică s. p. cu tauri și vaci roșii, negre, sau altcum.

La încrucișare e de a se lua în băgare de samă, ca vitele spre acest sfârșit să fie aduse din țeri, a căror climă (căldura frigul), să fie deopotrivă cu a țerii noastre. Mai potrivite sunt la toată întâmplarea animalele prășite și crescute aici în țară. Astfel de animale se găsesc acum și la noi. Ele se prășesc înadins pe multe moșii de ale statului, pe moșiile nemeșesti (boerești) și chiar și din partea unor mici proprietari. Și se prășesc nu numai tauri, ci și vaci, cari se vând cu prețuri foarte bune.

(Va urma).

VIHERIT

Producțiunea noastră de vin.

În acest an roada viilor a fost bună; însă prețul vinului a lăsat mult de dorit, astfel că în multe locuri vinul a trebuit să se vândă cu prețuri de tot mici.

Oamenii se întreabă: ce poate fi pricina? Și aproape toți răspund într'un glas: pricina este năpădirea ce ni-se face cu vinul italian și cultura unui teritor (pământ) tot mai mare cu vii.

Importarea (aducerea în țeară) vinului italian este, fără îndoială, un rău mare pentru producătorii de vin; nu tot așa însă și spaima de o producțiune prea mare la noi.

Pentru a ne încredința, că producțiunea de vin nu poate fi pricina prețului slab, vom da în cele următoare

francii și nașu nu mai venia dela pădure.

Se îndreptă spre casă earăși beat.

A doua zi de dimineață se duse la Marin, care-l primi vesel.

— Ei fine, ai venit să-ți dau banii?

— Păi.

— Am cam dat mult la pădure; dar să-ți dau o sută de franci acum și peste câteva zile o să-ți dau și restul.

Lui George îi sticlă ochii când vèzù cinci poli de aur pe masă; fără să vrea întinse mâna și-i luă punându-i la chimir. Nici nu știa ce să mai zică de bucurie. Indrugă câteva vorbe și porni acasă.

Până în seară fu în târg.

Umblă ce umblă prin târg și înop-tând, se duse la o crâșmă să mănânce și se puse pe chef. Vre-o doi lăutari îi cântau de mama focului. Iși găsi doi prieteni și ținu cheful trei zile înche-

mărimea teritorului cultivat cu viță de viie și producțiunea din țeară pe un șir mai îndelungat de ani, anume:

Anul	Hectare	Hectolitre	Pretul total al roadelor în fl.	Pretul la hect. în fl.
1861	357.745	4,015.000	32,976.111	—
1862	•	4,884.000	45,169.050	—
1863	•	3,978.000	30 368.295	—
1864	•	3,116.000	48,577.789	—
1865	•	3,532.000	16,373.361	—
1866	•	2,798.520	28,721.567	—
1867	•	4,677.000	42,444.329	—
1868	•	4,994.000	36,555.830	—
1869	•	4,407.000	21,417.915	—
1870	•	4,086.000	38,316.556	—
1871	•	4,622.000	35,316.007	—
1872	•	2,864.000	48,018.936	—
1873	357.745	3,763.000	45,169.000	126.26
1874	358.001	1,998.000	30,368.000	84.83
1875	358.796	6,260.000	48,577.000	135.39
1876	360.266	1,858.000	16,373.000	45.45
1877	360.046	3,534.000	28,721.000	79.77
1878	361.724	8,075.000	42,444.000	117.34
1879	362.229	6,314.000	36,555.000	100.92
1880	362.223	2,426.000	21,417.000	59.13
1881	361.254	4,230.000	38,316.000	106.07
1882	366.813	4,113.000	35,316.000	96.28
1883	364.273	4,636.000	48,018.000	131.82
1884	367.808	4,411.000	39 330.000	106.93
1885	367.653	5,522.000	50,997.000	138.71
1886	363.562	3,932.000	40,690.000	111.92
1887	352.794	4,961.000	43,715.000	123.81
1888	342.520	3,909.000	36,952.000	107.89
1889	333.932	4,522.000	47,376.000	141.87
1890	311.120	3,443.000	46,978.000	151.00
1891	254.207	1,231.000	24,548.000	96.53
1892	248.831	797.000	15,246.000	61.27
1893	226.100	940.000	19,905.000	88.04
1894	219.842	1,387.000	24,692.000	112.32
1895	202.865	1,929.000	31,845.000	156.92
1896	206.897	1,446.000	23,524.000	113.50
1897	205.468	1,131.000	21,408.000	104.00
1898	208.477	1,138.000	22,998.000	110.00
1899	214.484	1,726.000	30,500.000	142.00

iate. La socoteală George dădu toți polii, ba îi mai rămase și sumanu zalog la crâșmar.

— Ti, drăcie! și-o înjurătură îi scăpără lui George din gură, când venia pe drum spre sat, am rămas și fără suman.

Noaptea ajunse acasă: îi era rău. Boli vre-o câteva zile și când eși din casă se duse la nașu. Îi spuse pățara-nia și-i ceru banii și un suman.

— De finule, să mai aștepti nițel, pân'oiu tăia pădurea. Suman pot să-ți dau unul, căci mai am.

S'au mai ciorovăit ei între dânșii și când s'au despărțit, George avea 10 franci în mână și suman. Unde să se ducă? Nici vorbă, că la crâșmă. Și cum intră, începu să povestească la oameni cheful lui dela târg. S'au strîns oamenii împrejurul lui. El de bucurie ceru o vadră de țuică. Crâșmaru aduse țuica,

Din datele înșirate se vede, că teritorul cel mai mare plantat cu viță de viie a fost în 1884 și anume 367 808 hectare, ear cel mai mic în 1895 și adică 202,865 hectare. Teritorul cultivat cu viie în 1899 abia s'a sporit cu 12 619 hectare față de cel din 1895. Totodată se mai vede că în timp de aproape 30 de ani, adică dela 1861—1884 teritorul cultivat cu vii a fost, cu puțină deosebire, mai tot același și creșterea lui a fost puțin însemnată. Dela 1885 teritorul cultivat cu viie se împuținează, astfel că după 10 ani, adică la 1895 teritorul cultivat cu vii este cu 164 943 hectare mai puțin, adică aproape s'a înjumătățit, și mai tot aceeași proporție este și față de anul 1899. Dar prea mare deosebire nu este nici față de anii 1890 și 1891.

În ce privește producțiunea sau roada viilor, cea mai mare producțiune a fost în 1878 și anume 8,075.000 hectolitre, ear cea mai mică în 1892 și anume 797.000 hectolitre, pe când cea din 1899 a fost de 1,726.000 hectolitre. Totodată se mai vede că în timp de 30 de ani, adică dela 1861—1890 roada a fost an de an mai mare decât, s. p., în 1899; și încă în cea mai mare parte a acestor ani roada a fost cel puțin îndoit mai mare decât în anii dela 1891 încoace.

(Va urma)

o puse pe masă, zicându-și: l-a mâncat Marin și pe asta. Cheful se începu cu țuică și se sfârși cu lăutari.

Peste vre-o două luni, când se socotiră definitiv, George nu numai că nu avea să mai ia nimic dela Marin, dar acesta îl mai scoase dator cu trei poli.

— Păi, dă, fine, așa-i când omul face chef; dar nu-i nimic, mi-i plăti d-ta până la toamnă când se isprăvește împrumutul. Să fim sănătoși.

— De, nașule, zise George scărpinându-se în cap, așa-i, dar vine vremea aratului și de..

— Știi ce, finule, să ar eu cu boii mei și să samân; apoi ne dijmuim la toamnă. Uite, o să-ți mai dau porumb până atunci și-l scădem la dijma. Nevastă ia adu-ne o țuiculiță.

Și au ținut-o cu țuica până pe la prânz. Primăvara plugurile lui Marin a-

ȘTIRI DE TOT FELUL

Corpul inv. dela școala cap. gr.-or. rom. din Orăștie, ținând cont de conlusul său Nr. 28/1900, care îl obligă la aranjarea de serate festive în presara sărbătoarei Marelui Andrei, sta-torește pentru anul acesta următorul

Program:

Joi în 29 Noemvrie st. v. c seara dela 7 ore începând:

1. *Cuvânt ocașional* și desvălirea portretului Andrei Șaguna prin inv.-dir. C. Baicu.

2. „Româtime mult cercată“ de D. Cunțan — quartet.

3. Dialogul „Rușinea închipuită“ de D. Dogariu, predat de eleve.

4. „Ca o zi de primăvară“ de Ștefănescu, cor de școlari.

5. „Sentinela română“, poezie, de-clamată de o elevă.

6. „Doină“ de Ștefănescu, cântată solo de o elevă.

7. „Apa trece, petrele rămân“, poezie, declamată de un elev.

8. a) „Din carpați“
b) „Ca un glob de aur“ } de Ștefănescu, predate de corul școlariilor, i invită pe această cale pe toți vinevoitorii școalei a participa la numita erată festivă, care se va ținea în sala zilului nostru din loc, contribuind fie-are benevol întru acoperirea sumei e 165 cor, ce corp. inv. a anticipat pentru deja procuratul portret al M. „Andrei Șaguna“. Portret în mărime de

rau davalma peste pământul lui George, cu care era vecin, fără să mai facă vr-o deosebire.

Toamna bogată își clatină pletele aurii la arutările vântului. Gospodarii și-au strîns bucatele de pe câmp. George își primise partea lui din dimărit: o căruță le porumb, o nimica toată. Se cam zăcăcise și mereu se ducea pe ogorul lui și se preumbla printr glugele de porumb ce mai rămăsee pe câmp. Parcă îi spunea inima că are să se despară de el pe vecie. Intr'o zi slugile lui Marin îl alungară de pe ogor și el începu să țipe că-i pământul lui și că nașul l-a turat la dijmărit. Iacă vine și Marin.

— Ce-i fine?

— Păi ce fel de dreptate-i ata? Numai c'o căruță de porumb m'am les din pământul meu?

1/75 m. cu rame aurite, care se păstrează în cancelaria direcțiunei și care va ținea locul unui viu monument, menit a împrospea memoria și mărețele fapte ale lui „Șaguna“ atât tinerilor cât și bătrânilor din neam în neam.

Contribuirile benevole și din jur sunt bine primite și se vor cuita pe cale ziaristică.

Orăștie, 22 Nov, v. 1901.

Direcțiunea.

Concertul Popoviciu în Sibiiu.

După-ce în Brașov a fost sărbătorit în repețite rânduri, și mai pe urmă nainte cu 2 săptămâni, — artistul de mare renume Dimitrie Popovici a concertat mai pe urmă în Sibiiu la capătul săptămânii trecute, în 30 Nov. n. Despre strălucitul concert „Tribuna“ scrie următoarele:

«Sala dela «Musikverein» abia a încăput publicul imens și elegant, ce s'a adunat pentru-ca să se delecteze în admirabila și fermecătoarea voce a celebrului artist. Pentru aceia, cari n'au avut încă ocașione să audă pe domnul Popovici cântând, era arzător dorul de a-l zări pe bină cât mai în grabă; ear în inima acelora, cari cunoșteau forța artistică a concertantului din trecut, o mulțime de plăcute și dulci reminiscențe și delicii se treziau, când îl așteptau să apară.

O furtună de aplause a întimpinat pășirea domnului Popovici pe bină. In

— Ce se-ți fac? Eu l-am muncit. Anul greu, nu s'a făcut.

— Nu s'a făcut? Dar asta ce-i? Și arată grămezile de porumb.

— Asta-i de pe câmpul meu. L-am strîns aici, că-i mai aproape de sat.

George nu mai tăcea. Atuncia Marin îi spuse de-adreptul:

— Știi că pe Sâmbătă se isprăvește contractul. Să-mi dai șase sute de lei, fără de polu ce-mi datorezi fără act.

— Cât?

— Șase sute de lei.

— N'am de unde să-ți dau. Dar mi-ai dat șase sute? M'ai purtat cu vorba până s'a isprăvit anul.

— Așa scrie la act.

— Mergem la judecătorie; la tribunal.

— Bine, bine! Eu o să-ți scot pământul în vinzare.

mod absolut liniștit, leger, cu siguranța unui artist obicinuit cu privirile publicului, a întonat admirabilul cântec vechiu italian «Amarilli» de C. Giulio. Pune-rea în fruntea programului a acestui dulce și sentimental cântec a fost foarte potrivită. Dispoșiția publicului a fost asigurată prin aceasta până la sfîrșit. Vocea dlui Popovici, dulce și sonoră, deplin stăpână pe toate nuanțele, a vibrat în acest cântec așa de clar, așa de mișcător, încât la sfîrșitul cântecului aplausele publicului nu mai încetau.» Etc.

Convocare. In conformitate cu punctul 8 al §-lui 20 din statute, membrii »Reuniunei femeilor române din comitatul Hunedoarei,« precum și toți aceia, cari se interesează de înaintarea și cultura femeii române, prin aceasta se convoacă: la adunarea generală ordinară, ce se va ținea Duminecă, la 8 Decemvrie 1901. st. n. în Deva, localitatea Casinei române d. a. la 2 ore. Deva, la 30. Nov. 1901. Elena Hosszu-Longin, n. Pop, președintă. Dionisie Ardelean, secretar.

Cuvânt înțelept. M. Sa Regele Carol I al României, de câte-ori vorbește, de atâtea ori se dovedește de nou și de nou că e așa, cum de obicei îl numește deja lumea. Carol înțeleptul.

De curând a deschis corpurile legiuitoare române, și după-ce a spus că ce așteaptă dela guvern și ce are guvernul și dieta țerii de făcut, anume

George plecă năuc. Se duse în marginea pădurii și trântindu-se în iarbă se uită cu jale la ogorul lui. Dar nu avu astempăr. Porni la judecătorie, să se jeluiască.

Marin puse formula executorie pe act și ceru scoaterea în vânzare a averii debitorului. Portărelul puse se-cuestru pe lucrurile din casă. Intr'o Duminecă se hotărî vânzarea. George nu era teafăr. Căzuse într'un fel de prostrație. Nu știa ce mai e cu dînsul.

Vânzarea se făcu și Marin cum-pără toată averea lui George.

Intâiul fulg de zăpadă se leagănă în aer, atingând ușor pământul înghețat. De George nu se mai știa prin sat. Unii spuneau că a înebunit, alții că s'a înecat, dar nimenea nu știa ceva sigur.

Sfîrșitul lui Noemvrie. Marin era

să îndrepteze și întărească și mai mult starea financiară a țării și toate așezămintele ei, — înțeleptul Rege nu și-a uitat nici de însemnatul așezământ al sfintei biserici, care în România a fost cam lăsat în voia sortii, încât într-adevăr aici preoțimea nu e la înălțimea la care ar fi de dorit și la care e în alte țări asemenea, și atingând acest lucru Regele a zis:

»Biserica, întăritoarea celor suflători, semnul păcii și al liniștitii
«cugetări, urmează să țină un loc de frunte între preocupările (grijile) noastre.
„Cu toții trebuie să ne silim a ajuta
«la înălțarea și înflorirea ei!»

De-ar da Dumnezeu să și vedem cele mai frumoase roade în această privință în țară, căci multe s'au înnoit s'au modernizat, s'au ridicat, numai chestia țărănească și a statului preoțesc, prea au zăcut mult în neglijare.

Convocare. Membrii clubului orașenesc români sunt invitați pe Luni în 9 a. l. c. la 5 ore p. m. la o ședință în casina română din loc pentru de a se face raport asupra rezultatului cu încheierea pactului celor trei cluburi.

Arderea unei mari fabrici. Una dintre cele mai mari întreprinderi industriale a capitalei »Első Magyar Gazdasági Gép gyár« (fabrica de mașini economice) așa zicând cu totul a prăpădit-o focul Vinerea trecută seara, arzând mai multe ciasuri. Zidirea prin-

mereu ocupat cu pădurea; căci furnisa lemne la diferite autorități.

George rătăci prin lume așa fără căpătâiu. Trăind ca vai de el, ne având unde se opoși, se întoarse în satul lui pe înopțate. Ajunse în dreptul casei; dar gardul ce-l despărția de Marin era scos. Un gard nou împrejmua ambele proprietăți într-una singură. Cânelui îi sări înainte gudurându-se de bucurie. El trecu prin fundul grădinei și furișându-se lângă stogurile cu fân, își făcu un culcuș până la ziuă. Când se îngână ziua cu noaptea eși din fân luând un țâpoi ce-l găsisese alături și se îndrumă spre pădure să-și mai vadă ogorul lui, pământul lui. Boabe mari de lacrimi îi curgeau de-alungul obrazului. Își șterse ochii cu mâneca sumanului și furișându-se din sat eși la câmp.

Pădurea uscată și vestejită își lovia ramurile la bătaia vântului scoțând

cipală în care era magazina și lucrătorea, a ars cu totul, numai chiar câte-va zidiri laterale au scăpat. Pagubele se urcă la sute de mii și încă și la mai mult, dacă socotim că muncitorii fabricii au rămas peste iarnă fără pâine. Să crede că focul s'a iscat din aprindere și poliția a pornit cele mai aspre cercetări.

Vin ou 2 cr. litrul se capătă în Italia, unde bieții viieri sunt buni bucuroși, dacă pot să și-l vândă cu prețul acesta, căci nu știu ce să facă cu el, așa de mult e anul acesta. 5 miliarde de litre de vin nou sunt anul acesta în Italia, așa că ministrul de război a hotărât să dea soldaților în fiecare zi porțiuni bune de vin.

Tragedie într'o luntre. În apropiere de Locarno, pe lacul Maggiore, de pe o naie au văzut Joi după amiază cum în mijlocul lacului stă o luntre în flacări; ea a și ars aproape până la fața apei. În luntre au găsit trei cadavre: al unui bărbat, unei femei și a unei teițe. Lângă cadavre zăceau două revolve, din cari toate șese gloanțele erau pușcate. Toate semnele dovedeau că bărbatul a împușcat întâi fetița, apoi femeia; aprinzând la urmă luntrea și-a tras un glonț în cap. Cadavrele au fost duse la Locarno. S'a aflat că bărbatul e Biedermann, archivarul orașenesc din Winterthurm, care locuia într'un hotel din Locarno cu soția și o fetiță de trei

un sunet asemănător cu lovirea oaselor unui schelet. Urme de săni erau dealungul pădurei. El stătu multă vreme uitându-se cu nesaț la pământul lui, peste care zăpada își întinsese marama albă, nedeosebindu-l de al lui Marin. Sgomot răsună și îndemnuri la boi se aud. Un șir de săni se îndreaptă spre pădure. George se furișă stringând țâpoiul în mână. Se pitulă după niște lemne.

Cunoscu săniile lui Marin; îl văzu și pe dinsul venind în urmă

Un gând năprasnic îi tulbură mintea și sângele i-se urcă la cap în valuri ferbinți. Vinele îi clocoteau de mânie. Săniile trecură pe lângă el îndreptându-se spre niște stîngini tăcuși și însemnați.

Marin cu o prăjină în mână, măsura stînginii să vadă dacă-s bine așezate lemnele. S'apropia din ce în ce

ani. Nainte de a se pune pe luntre Biedermann a încredințat hotelierului 500 franci.

O floare primejdioasă. Nu e nimic desevârșit pe pământ. S'a descoperit că nici chiar viorelele nu sunt nestricăcioase. Caliciul viorelei conține otravă și mirosul ei dulce e primejdios. E dovedit, că mirosul viorelelor e stricacios vocei omenești. Cântărețul Taure zice că cel mai primejdios inamic al vocii e vioreaua, al cărei miros e poate mai stricacios coardelor vocale chiar decât nicotina sau alcoolul. Maria Sasse, celebra cântăreață franceză ar fi trebuit să cânte odată în cel mai distins salon din Paris. La sosire au primit-o cu ovațiuni și i-s'a predat un splendid buchet de viorele Parma. Artista s'a bucurat mult de buchet, îl mirosă cu plăcere, dar' după o jumătate oră a văzut că vocea îi e stinsă de tot și nu era în stare să mai cânte.

Tun nou. Din Londra se telegrafează: după informațiile lui »Globe«, un inginer englez a inventat o nouă formă de tun, cu care dintr'o depărtare de șese mii metri chiar așa repede și sigur se poate trage, ca și cu tunul Maxim. Specialiștii cred, că se vor ajunge cu tunul acesta așa succese că tunurile de acum vor deveni de prisos. Tunul nou e de cinci centimetri calibru și umplătura-i e foarte lungă

de locul unde era George. Acesta alia mai sufla. Trupul îi tremura. Ochii umflați erau injectați de sânge. Se ridică în picioare, dădu țâpoiul după ap să-și facă vânt și așteptă. Marin s'apropia încet. Scoase o hârtie din chimir însemnând stînginii măsurați. Puse țdula înapoi. Se plecă să-și ia prăjină cu care măsura; dar în clipa aceea George îl isbi cu țâpoiul în cap cu atâta putere, încât căzu peste dinsul. Marin își perdu cunoștința și în ultima agoie înfipse mâinile în gâtul lui George, stringându-l cu cea din urmă desnejde.

Împrejur zăpada era înroșită de sânge ichegat; ear pădurea vestejă și uscă își lovia ramurile la bătaia vântului scoțând o armonie dureroasă, asemănătoare cu lovirea oaselor unui schelet

O olădire colosală. Sub titlul »Invazia americană din Londra« ziarul englez »Times« publică amănunte asupra unei însoțiri de Englezi și Americani, care s'a format pentru scopul, de a face în mijlocul Londrei o clădire uriașă, după modelul american.

Această clădire va costa 50 milioane de franci și va fi cea mai frumoasă casă din lume. Frontul care dă spre țerm, va avea o lungime de 250 metri. Spațiul care va fi închiriat este calculat la 900.000 urme pătrate și întreținerea anuală a clădirii va costa 800.000 de franci. Clădirea va fi terminată în timp de 2 ani și jum. și va cuprinde 6000 de apartamente singuratic, 200.000 de franci s'a dat unui artist pentru a decora interiorul marei cupole.

Gazetar istet. Cu ocasiunea petrecerii la Londra a celui mai cunoscut milionar american, Morgan Piermont, s'a întâmplat următorul caz hazliu:

Morgan între gazetari era vestit că e dușman de moarte al interviewului (adecă a venirii la el a redactorilor, cari îl întreabă despre una-alta, și pun în foaie că au vorbit cutare și cutare lucru, cu cutare om vestit!) Și totuși în locuința lui din Londra, a venit la el un reprezentant al unei mari gazete și-a rugat pe milionarul să-l primească negreșit la o convorbire numai de două minute.

Americanul a voit să scape de caprițiosul gazetar, și i-a răspuns că timpul lui e pe bani și că pe minută prețuște două sute cincizeci de franci.

— O să-ți dau, zise cu liniște Englezul.

Morgan a pus terminul interviewului pe ziua viitoare.

Ziaristul s'a dus. Când a ajuns înaintea lui Morgan, acesta i-a strigat numai decăt:

— Ce vrei?

— Nimic. Iată-ți banii. Te-am rugat pentru o convorbire de două minute, aici sunt cinci sute de franci. Poștește.

— Șapoi?

— Nimic.

— Dar' pentru-ce mi-ai cerut un interview?

— Am pus rămășag în două mii cinci sute franci că voi vorbi cu d-ta, la care alți gazetari nu pot străbate să vorbească. D-tale 'ți-am dat cinci sute

franci, îmi rămân încă două mii. Mie timpul mi-a adus cu șapte sute franci mai mult pe minută; ca d-tale!

Și s'a dus fericit!

Soldat maltratat de moarte.

Petru Florian a fost soldat în regimentul de honvezi din Oradea-mare. Mercuri dimineața cu răni grave pe corp a fost transportat la spital, unde a și murit după chinuri de câteva ore. Soldatul s'a plâns îngrijitorului, că sergentul l'a bătut cu patul puștii și că de când servește tot mereu l'a bătut. Sergentul a fost arestat și atunci alți 12 soldați s'au plâns contra lui pentru barbariile comise asupra lor. S'a pornit cercetare.

Secretul la medici.

S'a discutat de multe ori, dacă n'ar fi bine a se deslega medicii de secretul pe care ei îl țin asupra boalelor la cutari oameni, și să fie deslegați cel puțin în anumite casuri, cum e d. e. înșurătoarea.

Când medicul, care a vindecat pe unul sau altul din tinerii, cari au de gând să se căsătorească, știe că oare-care a suferit și suferă de o boală, care poate avea urmări triste prin căsătorie, ar fi dator, zic unii, să intervină și să împedecă asemenea căsătorii. Pentru a se putea căsători deci, zic unii, ar fi de lipsă, ca tinerii să aducă alături cu biletul de spovedanie, și un certificat medical, care să arate, că sunt deplin sănătoși, astfel, că urmașii lor nu vor fi expuși unor boale moștenite.

Cestiunea aceasta fiind sulevată în timpul din urmă în Paris, o damă cu numele Bertha Mendés și-a luat osteneala a face o cercetare în privința aceasta, întrebând pe mai mulți doctori învățați din Paris despre părerea lor.

Profesorul Debove, decan al facultății de medicină, a răspuns damei cu un hotărît nu. »Să nu atingem tradiția, a zis Debove. Taina noastră este și trebuie să rămână neatinsă!»

Dr. Reynier a spus între altele: »Nici într'un chip nu poate fi deslegat doctorul de mutismul său. Inșe fiindcă cestiunea e pusă la ordinea zilei, scriitorii ar face un lucru folositor, înfierând cum merită pe miserabili, cari se căsătoresc, când știu, că sunt bolnavi.»

Dr. Lannelouque, președintele societății tuturor medicilor din Franția (10.000 la număr) a zis: Stimez secretul profesional. Medicul, dacă ar vorbi, ar face un rău mai mare, decăt, dacă tace. Din parte-mi sunt pentru secretul

cel mai absolut, asupra boalelor pe care medicul le știe.

Dr. Brouardel este tot pentru secretul profesional, admite însă certificat medical, dacă îl cer socrii în momentul logodnei. Acest certificat însă se nu fie dat de medicul casei, ci de un alt medic strein.

Eată opinia generală a medicilor francezi în cestiunea aceasta, despre care s'a vorbit și se vorbește din când în când și la noi.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

Sz. 6788—1901 tlkvi.

Árverési hirdetményi kívónat.

A szászvárosi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Ardeleana“ pénzintézet végrehajtónak Nyag Iosif és társa végrehajtást szenvedő elleni 800 kor. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. járásbiróság) területén levő a Piskinczen fekvő a piskinczi 212 sz. tjkönyvben A † 1. rd. szám 921 hrsz. 1368 kor., továbbá az u. o. 275 sz. tjkönyvben A † 1. rd. 885/1/c 886/1/c hrsz. ingatlanra 420 kor., A † 2. rd. 972/1/a hrsz. ingatlanra 53 kor., A † 3. rd. 849/a hrsz. ingatlanra 435 kor., A † 4. rd. 949/b hrsz. ingatlanra 30 koronában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi február hó 14-ik napján d. e. 9 órakor Piskincz község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez leteni, avagy az 1881. évi LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Kelt Szászvároson, 1901. évi november 18-án.

Sóhalmi,
kir. albiró.

Am onoare a aduce la cunoștință onoratului public, că în restaurantul meu servesc numai

„Bere Coroana“

de I-a calitate din fabrica Dreher

(à la Pilsen)

În fiecare zi începere proaspătă de butoiu, totdeauna răcit în gheață.

Servesc cu vinuri excelente și cu cugă bună, precum și cu

odăi ieftine!

Rugând onoratul public pentru cercetare și spriginire binevoitoare, semnez cu toată stima

Aladar Szatmáry,

ospătarul hotelului „Széchenyi“.

670—1901. végh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság 1901. évi Sp. I. 430/3 számú végzése következtében Dr. Vlad Aurél ügyvéd által képviselt »Ardeleana« javára Hanner Ávrám és t. ellen 68 kor. s jár. erejéig 1901 évi október hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1046 kor. becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák és rostalogép nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíróság 1901. évi V. 383 számú végzése folytán 68 kor. tőkekövetelés, ennek 1897 évi június hó 16 napjától járó 8% kamatai 1/3% váltó díj és eddig összesen 42 kor. 50 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Folt községben végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközzésére 1901 évi december hó 17 napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901 évi november hó 26. napján.

Ruszuly Imre,
kir. bir. végrh.

1659—1901. kir. végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy a dévai kir. járásbíróság 1901. évi Sp. II. 280 számú végzése következtében Hosszu

Ferencz ügyvéd által képviselt Gábor Nicolae javára, Todorescu Mihály elleni 140 kor. s járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 620 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarha és szekér nyilvános árverésen eladtnak.

Ezen árverés a dévai kir. járásbíróság 1901. évi V. 1046 számú végzése folytán 140 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi február hó 3. napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig 81 kor. 43 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Dedácson alperes lakásán leendő eszközzésére 1901. évi december hó 18. napjának d. e. 1/2-10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Ezen árverési hirdetmény költségei 2 kor. 60 fillért tesznek.

Kelt Déván, 1901. évi november hó 27. napján.

Schuszter Vilmos

kir. bir. végrh.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele :

- Opuri, Broșuri și
- Placate
- Bilete de logodnă și cununie
- Carte și epistole

☆ Circulare ☆
& preț-curenturi

Note, Bilete de vizită
după plac și cerere
Registre și imprimare
Anunțuri,
Compturi și Adrese.
Bilanțuri etc. etc.

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comandă prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comande din afară se efectuează repede!